

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Ondřeje Mrákoty a soudkyň Michaely Bejčkové a Sylvie Šiškeové v právní věci žalobce: **J. B.**, zast. advokátem Mgr. Václavem Voříškem, Pod Kaštany 245/10, Praha 6, proti žalovanému: **Krajský úřad Jihočeského kraje**, U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 4. 4. 2019, čj. KUJCK 39863/2019, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 13. 5. 2020, čj. 53 A 7/2019 - 28,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á**.
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Magistrát města České Budějovice (dále jen „magistrát“) shledal žalobce rozhodnutím ze dne 15. 10. 2018 vinným ze spáchání přestupků podle § 125c odst. 1 písm. f) bodů 3 a 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), a uložil mu pokutu ve výši 3 000 Kč. Žalobce se těchto přestupků dopustil tím, že dne 20. 4. 2017 v 8:30 hodin jako řidič vozidla Škoda Superb v ulici Pražská v Českých Budějovicích u objektu Jihočeské masny, s. r. o., ve směru jízdy od ulice K. Světlé k ulici Nádražní, překročil stanovenou nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h, neboť jím řízenému vozidlu byla po odečtení příslušné odchytky naměřena rychlost 65 km/h. Tímto jednáním žalobce porušil § 4 písm. b) a § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 téhož zákona. Druhého přestupku se žalobce dopustil tím, že dne 5. 10. 2017 v 10:22 hodin na ulici Pražská u domu č. 64 v Českých Budějovicích ve směru jízdy od ulice Strakonická k ulici Okružní překročil při řízení vozidla Škoda Superb nejvyšší povolenou rychlost 50 km/h, protože jím řízenému vozidlu byla po odečtení příslušné odchytky měření naměřena rychlost 83 km/h. Tímto jednáním žalobce porušil § 4 písm. b) a § 18 odst. 4

zákonu o silničním provozu a dopustil se tak přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bodu 3 téhož zákona.

[2] Žalobce podal proti rozhodnutí magistrátu odvolání, které žalovaný zamítl rozhodnutím ze dne 4. 4. 2019 a potvrdil rozhodnutí magistrátu.

[3] Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného žalobou, kterou krajský soud zamítl.

II. Kasační stížnost

[4] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost.

[5] Podle stěžovatele jsou rozhodnutí správních orgánů nepřezkoumatelná, protože dovodila, že rychloměr byl použit v souladu s návodem k obsluze, aniž by tento návod byl proveden k důkazu. Krajský soud pak chybně souhlasil s těmito rozhodnutími, když dospěl k závěru, že správní orgány nezjistily jakékoli vady snímku z měření-, tyto vady nezjistil ani krajský soud, a proto lze dovodit, že měření rychlosti proběhlo v souladu s návodem k obsluze (ve správním spisu jsou též založeny fotografie měřeného vozidla, které jsou v souladu s návodem k obsluze). Provedení návodu k obsluze by tedy podle krajského soudu bylo nadbytečné, protože správní spis obsahuje veškeré podklady pro rozhodnutí.

[6] Stěžovatel zdůraznil, že podstatou jeho žalobní námitky nebylo posouzení, zda vozidlo bylo měřeno správně, či došlo k chybě při měření, ale to, zda je přezkoumatelný závěr správních orgánů o tom, že měření bylo provedeno v souladu s návodem k obsluze, který však nebyl proveden k důkazu. Z téhož důvodu je také jen stěží přezkoumatelný závěr krajského soudu, že ze snímku z měření nebyly zjištěny žádné vady, resp. že fotografie jsou v souladu s návodem k obsluze. Stěžovateli není tedy ani jasné, jak krajský soud dospěl k závěru, že vozidlo je vyobrazeno ve správné (návodem k obsluze předepsané) pozici na snímku.

[7] Podle stěžovatele nelze souhlasit ani s názorem krajského soudu, že provedení návodu k obsluze k důkazu by bylo v rozporu s procesní ekonomikou. Provedení tohoto důkazu může způsobit leda náklady na papír, čemuž se lze vyhnout tím, že bude k důkazu proveden v elektronické podobě.

[8] Uvádí-li krajský soud, že nebylo zapotřebí zabývat se fungováním rychloměru (a tedy provádět návod k obsluze), pak je toto tvrzení dle názoru stěžovatele v rozporu s rozhodnutím žalovaného. Správní orgány se touto otázkou zjevně zabývaly a dovodily, že měření proběhlo v souladu s návodem k obsluze.

[9] Stěžovatel odkázal na rozsudek NSS ze dne 28. 4. 2016, čj. 7 As 27/2016-31, a rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 13. 2. 2014, čj. 58 A 33/2012-26, a zdůraznil, že se jedná o právní, a nikoli skutkovou otázku (tj. zda je správní orgán oprávněn konstatovat soulad měření s návodem k obsluze za situace, v níž návod nebyl proveden k důkazu). Stěžovatel je přesvědčen, že bylo povinností krajského soudu rozhodnutí žalovaného zrušit. Krajský soud neměl důvod k tomu, aby se odchýlil od judikatury NSS. Ústavní soud ostatně již v obdobném případě judikoval, že se jedná o porušení práva na zákonného soudce – jen rozšířený senát je oprávněn přehodnotit již vyslovené závěry kasačního soudu.

[10] Stěžovatel navrhl, aby NSS rozsudek krajského soudu zrušil.

pokračování

[11] Závěrem stěžovatel a jeho zástupce vyjádřili nesouhlas s vyvěšením svých osobních údajů na webu NSS.

[12] Žalovaný odmítl kasační námitku, že měření rychlosti bylo provedeno v rozporu s návodem k obsluze, a rozvedl, že skutkový stav byl zjištěn přezkoumatelným způsobem a nejsou o něm důvodné pochybnosti, které by mohly řízení, resp. měření rychlosti a postup policie, zatížit takovou vadou, která by mohla skutkový stav vyvrátit. V této souvislosti též odkázal na rozsudky NSS ze dne 24. 2. 2016, čj. 6 As 50/2015 – 38, a ze dne 4. 12. 2013, čj. 1 As 83/2013 – 60). Žalovaný též poukázal na to, že danou námitku používá zástupce stěžovatele opakovaně ve značné části svých podání a jedná se o čistě účelovou námitku (viz např. rozsudek NSS ze dne 5. 6. 2018, čj. 4 As 96/2018 – 45).

[13] Žalovaný navrhl, aby NSS kasační stížnost zamítl.

III. Právní hodnocení Nejvyššího správního soudu

[14] Kasační stížnost není důvodná.

[15] Z obsahu správního spisu plyne, že dne 20. 4. 2017 (viz úřední záznam a záznam o přestupku s pořízeným snímkem z téhož dne) prováděla policejní hlídka měření rychlosti zařízením RAMER 10C v Českých Budějovicích na ulici Pražská třída, u areálu Jihočeské masny, kde je maximální povolená rychlost 50 km/h. V 8:30 hodin byla vozidlu stěžovatele naměřena rychlost po odečtení odchyly 65 km/h, vozidlo bylo zastaveno u čerpací stanice Benzina a policejní hlídka je měla po celou dobu na dohled. Stěžovatel odmítl podepsat oznámení přestupku. Ve správním spise je rovněž založen ověřovací list rychloměru RAMER 10C č. 249/16 ze dne 30. 11. 2016 a osvědčení způsobilosti obsluhy silničních rychloměrů.

[16] Podle úředního záznamu ze dne 6. 10. 2017 prováděla policejní hlídka měření rychlosti silničním radarem RAMER 10C i dne 5. 10. 2017. V 10:22 policejní hlídka prostřednictvím služebního vozidla v civilním provedení zastavila vozidlo stěžovatele na ulici Pražská třída, a to na zastávce MHD – Hřbitov ve směru jízdy na Nemanice. Naměřená rychlost po odečtení odchyly činila 83 km/h, přestože v daném úseku byla stanovena nejvyšší povolená rychlost 50 km/h. Stěžovatel nesouhlasil s projednáním přestupku v blokovém řízení na místě a opět oznámení přestupku nepodepsal. K tomuto skutku je součástí správního spisu také záznam o přestupku s pořízeným snímkem, jakož i ověřovací list č. 73/17 ze dne 4. 4. 2017 a osvědčení způsobilosti obsluhy silničních rychloměrů.

[17] V přestupkovém řízení zmocněnec stěžovatele (Ing. M. J.) předložil dne 9. 4. 2018 magistrátu zpětnou geometrickou analýzu sestavenou z nalezené polohy osy záznamového zařízení v době měření a zjištěného odklonu osy záznamového zařízení od osy pohybu měřeného vozidla. Z výpočtu pak zmocněnec dovodil rozpor provedeného měření s návodem k obsluze, který navrhl provést k důkazu. Uvedl, že úhel odklonu osy radarové hlavy neodpovídá požadavkům návodu k obsluze, a proto byla vozidlu stěžovatele změřena jiná rychlost, než jakou se stěžovatel skutečně pohyboval.

[18] Ke kasačním námitkám NSS uvádí, že se stěžovatelem lze v obecné rovině souhlasit, že měření rychlosti v rozporu s návodem k obsluze příslušného rychloměru může mít vliv na zákonnost rozhodnutí o přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti, potažmo rozhodnutí o správním deliktu provozovatele vozidla (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2012, čj. 3 As 29/2011-51, anebo rozsudek ze dne 23. 4. 2015, čj. 2 As 215/2014-43, či stěžovatelem zmiňované rozsudky). To však neznamená, že návod k obsluze je nutné provést vždy k důkazu.

[19] Krajský soud v této souvislosti přílehavě poukázal na rozsudek NSS ze dne 15. 8. 2019, čj. 10 As 36/2019-33. V souladu se závěry tohoto rozsudku lze i v této věci konstatovat, že pro prokázání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti je zpravidla dostatečné vycházet z oznámení o přestupku, záznamu o přestupku obsahujícího fotografii měřeného vozidla a údaje o provedeném měření a ověřovacího listu silničního radarového rychloměru (viz např. rozsudky ze dne 14. 5. 2015, čj. 7 As 83/2015-56, či ze dne 19. 8. 2016, čj. 6 As 144/2016-36). Ačkoliv vždy záleží na okolnostech každého případu, uvedená kombinace podkladů v zásadě poskytne dostatečné množství informací pro to, aby správní orgán dostal požadavkům § 3 správního řádu, tedy aby zjistil stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti.

[20] Uvedené podklady ovšem nepředstavují nezpochybnitelné důkazy a nevylučují, že může dojít k poruše na měřicím zařízení nebo k chybnému měření v rozporu s návodem k obsluze. Ke zpochybnění výsledků měření však nepostačují jen obecná a ničím nepodložená tvrzení stěžovatele.

[21] Ke zpochybnění výsledku měření musí existovat konkrétní skutkové důvody vyvolávající rozumnou pochybnost o bezvadnosti výsledku měření (srov. rozsudek NSS ze dne 19. 6. 2015, čj. 2 As 202/2014 - 50). Takové důvody v nyní projednávané věci stěžovatel neuvedl a o spáchání obou přestupků překročením nejvyšší povolené rychlosti svědčí celý komplex důkazů.

[22] O bezchybném fungování rychloměru svědčí v případě obou přestupků mj. i pořízení snímků a změření rychlosti vozidla stěžovatele, jak uvádí správní orgány i krajský soud. Ke schopnosti radarového měřicího zařízení vyhodnotit měření jako chybně provedené se NSS opakovaně vyjádřil. Ve vztahu k nyní projednávané věci (měření rychlosti provedené zařízením RAMER 10C) lze uvést, že z rozsudku NSS ze dne 3. 5. 2017, čj. 6 As 40/2017-32, plyne, že po provedení samotného měření zařízením RAMER 10C „*následuje ověření výsledku měření, tedy znovu se kontroluje další průběh signálu po změření rychlosti, a pokud by se o více než stanovenou chybu odlišoval, je měření anulováno, jinak je považováno za správné*“. Obdobné závěry NSS vyslovil také ve vztahu k dalším měřicím zařízením typu RAMER (srov. např. rozsudky ze dne 27. 4. 2016, čj. 7 As 10/2016-47, anebo již citovaný rozsudek ze dne 22. 6. 2016, čj. 6 As 229/2015-43). Závěry těchto rozsudků lze vztáhnout i na nyní projednávanou věc. Je tedy zřejmé, že byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána (a měření nebylo anulováno), lze dovodit, že je možno měření považovat za správné a souladné s návodem k obsluze (srov. rovněž rozsudek NSS ze dne 16. 1. 2013, čj. 3 As 82/2012-27). Z toho je rovněž zjevná nedůvodnost kasační námítky, v níž stěžovatel vytýká nepřezkoumatelnost rozhodnutí správních orgánů, které dospěly k témuž závěru, tj. že byla-li změřená rychlost vozidla rychloměrem zaznamenána, je možno měření považovat též za souladné s návodem k obsluze, aniž by návod k obsluze provedly k důkazu. Rozhodnutí správních orgánů, jakož i rozsudek krajského soudu, jsou tedy (nejen) v tomto směru přezkoumatelná a v souladu s aktuální judikaturou.

[23] Pro úplnost NSS dodává, že řádně zjištěný skutkový stav nemohlo zpochybnit ani tvrzení stěžovatele v přestupkovém řízení, že policejní hlídka provedla měření nesprávně, což stěžovatel dokládal geometrickou analýzou a matematickým výpočtem. Ze soudní činnosti je NSS známo, že po provedení dalšího dokazování dospěly soudy k závěru, že geometrické analýzy a matematické výpočty přestupců zastoupených stejným zástupcem jako např. ve věci sp. zn. 3 As 93/2015 (advokát Mgr. Jaroslav Topol) nejsou přesné a nemohou prokazovat úhel měření. V této souvislosti lze odkázat na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 19. 11. 2018, čj. 33 A 16/2017-38, body 21 a 22. Správnost geometrické analýzy a matematických výpočtů přestupců ve věcech, na jejichž obraně se nějak podílely osoby spojené zejména s Motoristickou vzájemnou pojišťovnou (vedle advokáta Mgr. Václava Voříška jde též o advokáta Mgr. Jaroslava

pokračování

Topola), se nepotvrdila ani poté, co si správní orgány vyžádaly vyjádření autorizovaného metrologického střediska jako výrobce daného měřicího zařízení (srov. rozsudek NSS ze dne 3. 7. 2018, čj. 7 As 150/2018-36, bod 12).

[24] Krajský soud tedy správně dovodil, že v projednávané věci nevyšly najevo žádné skutečnosti, které by relevantním způsobem zpochybnilly výsledky provedeného měření rychlosti v případě obou přestupků. Za tohoto stavu NSS ve shodě s krajským soudem konstatuje, že provedení návodu k obsluze by bylo zcela nadbytečné, neboť zde není žádná skutečnost, z níž by bylo možné dovodit, že provedení tohoto důkazu by mohlo mít vliv na rozhodnutí ve věci.

[25] Závěrem k nesouhlasu s vyvěšením osobních údajů advokáta na internetu NSS uvádí, že nejde o kasační námitku. Lze jen uvést, že způsob, jakým NSS standardně zveřejňuje anonymizované verze rozhodnutí na svých webových stránkách, neporušuje právo na ochranu osobních údajů či soukromí stěžovatele ani advokáta. Jak již NSS mnohokrát uvedl, pokud „se Mgr. Václav Voříšek cítí být poškozen, je-li spojován se způsobem, jakým vykonává advokacii, nelze příčiny takových jeho domněnek spojovat se skutečností, že soudy zcela v souladu s platnými právními předpisy zveřejňují ve svých rozhodnutích jeho údaje, vystupuje-li v postavení advokáta a zástupce účastníka řízení“ (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 3. 2019, čj. 2 As 383/2017-46, ze dne 17. 1. 2019, čj. 10 As 321/2017-38, atd.).

IV. Závěr a náklady řízení

[26] Stěžovatelovy námitky nebyly důvodné, NSS proto zamítl kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s.

[27] Stěžovatel neměl v tomto soudním řízení ve věci úspěch, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s.); žalovanému nevznikly v tomto řízení náklady nad rámec jeho běžné činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2022

Ondřej Mrákota
předseda senátu